

Sandhamn Söndag 14 Okt.
J-94.

"

Älskade min pappa och
syster!

Blåsten blåser och regnet trum-
mar på fönsterrutor. Schlstedts
höstjesennader spöka på Sandhamns
det är inte många, som skulle
finna trefnad här nu, men vi
ha det inte illa alls. Älske hade
mytt (för 2 kr.!) ett rum till i vår
lilla våning medan jag var borta
ett fint och varmt rum inåt går-
den till soffgarnak åt frun. Han
hade handskorerat och pyntat
så utmärkt trefligt. Sjelf ligger
han i vårt förra soffrum, där
han alltid kallat grafkammaren,
för att det är så mörkt och mykter.
Salen midtemellan är stor och

tröstig, der elda vi 2 bräsor i dag,
der äta vi, der skrifver jag.

Vi hoppas kunna bli goda här
ända tills vi resa hem till er.

Äcke trifs mycket bättre här än
på Ledinget för att han har bättre
målarverk, och ännu båten fortfar
att gå 3 ggr i veckan ända till
juli. Vilka väl någon uppsättning
när Tilda berömpas oss och middag
på vårds huset. Det blir dock be-
lägare och mindre obekvämt, än
en flyttning till Ledinget för några
veckor. Här var varmt och be-
kvämt ännu då jag kom ut. Tilda
hade blomrör i flera skålar,
och vi plockade mogna smultron.
Äcke och jag utefter mellans stenarna
både här och blommor den 11 Okt.
Men nu ha vi ruskvädrat här.
Öndras om det skall bli långt!

Tacka lilla Annika för hennes
bref, som kom i går! Och tack för

Hur är det nu med min älskling-
 papa? Jag är så ledsen för det det
 knijns så illa skall. Du kan inte
 massage, hvilket är sannolikt om
 det ändå är nervöst, borde en stillsam
 elektricitet vara bra, ~~men~~ ^{elmen} den ver-
 kar långsamt. Kan du vi ändå borde
 göra början medan pappa är inne
 i staden? Jag kan resa närsomhelst
 till Westerland, men jag tycker det är
 ogörligt att börja ~~helt~~ ^{helt} sig efter hans
 ordinationer. Medan pappa är kvar
 på diakon. anstalts. Det måste upp-
 skjutas till hemkomsten, icke sant?

öfverläppen och en rubad, velt haka.
Acke ser betydligt yngre och fetare
ut i denna utstyrelse, och det är
nog det han har velat komma!

Häse hur länge det skall hållas
nöjsamt att rakka sig hvar en da-
dag, som han nu gör! Vi ha haft
Ratarens båda tje, hostat i kapp.
Acke utlätt sig en da, att chroniskt
snufva skulle just passa honom
minst af allting, "näsan är ju
halva människans på mig".
Lyckligtvis hade snufvan ju ett
kortare förlopp.

(14.10.1894)

Senare. Nu har jag fått brev!

Främmor kom hit kl. 11 med allt-
sammans. Tack, älskade far och
syster och Annajarna för era
kärleksfulla skrifvelser!!

Nu är jag så glad och tacksam,
jag var riktigt orolig ibland att
pappa skulle vara sjuk och Torin
uppskjuta att skriva tills det bef-
re någon förändring. Men nu är allt
ju bra. Jag tackar min gode Gud
och tänker på er alla med saknad,
men ändå modigt.

Ätte fundesat på flera ritningar
innan han exponerar, enklare,
lättare utförda interiörer; det
tror jag nog är bra. Han räknar
inte stentarna här i stblm, men
annars är han så snäll och rar!
Han var mycket berusad och bad
helsa er alla på det ifrigaste.

far och syster till hvar sin!

återminstone är det bättre än nå-
got af de andra vi haft på förslag.
afsett Tyresös extra vackra läge
jag skall nu söka en smält jernfä-
sels anskaffa lifsförnödenheter
samt diverse behof för bosättningarna.
Om det inte skulle göra Tåfri-
alltför mycken olägenhet att
spikka ihop den Lasse Lohdonska
lodan med träsakerna, så visst
skulle de nu vara nyttiga att ha.
Ja menar att också skrifa den
till Krogi Kontor att afgå lut.
Kungl. 3/3. Men jag begär inte
att det skall ske, bara frågar!
Nu minner jag inte skrifa till
Anna, men helsa henne så ry-
sigt mycket med tack för brevet.
Jag hade mina aningar att det
inte skulle bli något af min Almas
sejour.

att manuset fördring inte hade förhoppsamma följt
men det är ett fullständigt gammalt hälle, och vi alla smärre